

ОСОБЕНО МНЕНИЕ

на Паскал Бояджийски, член на Комисията за предотвратяване и установяване на конфликт на интереси (КПУКИ) по решение № 293 от 01.10.2013 г. на КПУКИ, постановено по сигнал с рег. № С-363/03.10.2012 г.

Не споделям мотивите на колегите, формирали мнозинство при приемането на горечитираното решение, с което е установен конфликт на интереси по отношение на Н. Р. К., ЕГН *** за това, че в качеството си на лице заемащо публична длъжност е нарушил чл. 8, изр. 2, предл. 1 от ЗПУКИ и е установено неподаване на декларация по чл. 12, т. 4 от ЗПУКИ в срока по чл. 16 от ЗПУКИ. Съображенията ми са както следва:

Съставите на нарушенията по глава втора от ЗПУКИ са частен случай, проявление на явлението „конфликт на интереси“, чиито елементи са посочени в чл. 2 от ЗПУКИ. Съгласно тази правна норма, за да е налице конфликт на интереси е необходимо да се установи наличието на лице, заемащо публична длъжност, упражнено от него правомощие и облага и частен интерес за лицето, заемащо публична длъжност или за свързано с него лице от въпросното правомощие. Липсата на който и да било от елементите на явлението, на цялото, неминуемо води до невъзможност за нарушение на съставите по глава втора от ЗПУКИ.

Лицата, заемащи публични длъжности са изброени в чл. 3 от ЗПУКИ. От събраните по преписката документи се установи, че за периода на извършване на деянията, приети за нарушения на ЗПУКИ Н. Р. К. е заемал длъжността „заместник-директор“ на ТП „Държавно горско стопанство – Г.“ към Северноцентрално държавно предприятие. Съгласно чл. 173, ал. 1 и 2 от Закона за горите (ЗГ) държавните горски стопанства са териториални поделения на държавните предприятия по чл. 163 от ЗГ и се ръководят и представляват от директори. Директорите на държавните горски стопанства не са сред посочените в чл. 167 от ЗГ органи на управление на държавното предприятие, нито участват в управителния съвет на предприятието по чл. 168, ал. 1 от ЗГ. Изложеното обосновава извод, че директорите и заместник-директорите на държавните горски стопанства – териториални поделения на държавно предприятие не попадат в категориите по чл. 3, т. 23 от ЗПУКИ. Те не попадат и в нито една от категориите по чл. 3, т. 25 от ЗПУКИ, тъй като анализът на разпоредбите на Закона за администрацията и на чл. 163 и сл. от ЗГ налага извода, че държавните предприятия и техните поделения не са част от администрацията на орган на изпълнителната власт, нито са служители в администрацията на органи, създадени със закон. Причисляването на директорите и заместник-директорите на държавните горски стопанства към която и да е от другите категории по чл. 3 от ЗПУКИ е изключено поради обстоятелството, че

публичните длъжности са посочени лимитативно. Липсата на лице, заемащо публична длъжност обуславя и липсата на субект – извършител на деяние, съставляващо нарушение на ЗПУКИ.

За пълнота на изложението е необходимо да се посочи, че в случая липсва и свързано лице, в чийто частен интерес да са упражнени правомощия по служба от Николай Колев, както и частен интерес. Дефиницията на „свързани лица“ е посочена в §1, т. 1 от ДР на ЗПУКИ дава основание за извода, че Н. К. и Р. К. са син и баща и се явяват свързани лица. Дружеството, в което работи бащата „****“ АД не се явява свързано лице с Н. К., поради обстоятелството, че няма данни Р. К. да е бил акционер в него към процесния период, откъдето да се направи извод за свързаност между дружеството, Р. К. и Н. К. Случаите, в които ЗПУКИ поставя забрани за действия в полза на търговски дружества или юридически лица с нестопанска цел, в които свързано лице е член на орган на управление са посочени изчерпателно в чл. 9, ал. 1 от ЗПУКИ. В сигнала няма твърдения и по преписката не се установи Н. К. да се е разпореждал с държавно имущество или да се е разпореждал с бюджетни или извънбюджетни средства, или да е издавал удостоверения, разрешения или лицензии, или да е извършвал контрол по тези дейности в интерес на „****“ ЕАД. Правната сигурност и административно-наказателния характер на производството не позволява дефиницията на „свързани лица“ да се тълкува разширително. В допълнение извършените от Н. К. действия по утвърждаването на карнет – опис за маркиране на дървесината от 16.02.2012 г. и одобряването на приемо-предавателните протоколи от 12.07.2012 г., 20.07.2012 г. и 23.07.2012 г. не са в частен интерес. При утвърждаването на карнет опис на Н. К. на практика е потвърдил, че дърветата, обект на процедурата за продан на дървесина са надлежно маркирани. Обстоятелството, че договорът с „****“ ЕАД за добив на дървесина е сключен след проведен публичен търг, при това след маркирането на дървесината налага извод, че действията на К. не са били в интерес на дружеството, а в изпълнение на задълженията му като служител в горското стопанство. Видно от протоколите за приемане на дървесината установяването на това колко и каква дървесина е добита е извършено на място от комисия, в която Н. К. не е участвал. Направената проверка по случая от органите на МВР не е установила нередности и закононарушения (дружеството да е добило повече дървесина от колкото е заплатило, например или други подобни). Предвид изложеното се налага извода, че с действията си Н. К. не е извършил нарушение на чл. 8, изр. 1 от ЗПУКИ, както се сочи в мотивите на решението, а няма и данни за сключвани договори от него, за да се приеме нарушение на чл. 8, изр. 2, предл.1 от ЗПУКИ, както се сочи в диспозитива на решението.

Предвид изложеното, при липсата лице, заемащо публична длъжност, на свързано лице, на облага и частен интерес, не са налице и предпоставките за подаване на декларация по чл. 12, т. 4 от ЗПУКИ в срока по чл. 16 от ЗПУКИ, поради което лицето не бива да носи административнонаказателна отговорност за неподаването на такава декларация.

Подпис:

/Паскал Бояджийски/